

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Matusiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2021 r. w Sieradzu

odwołania M. F.

od dwóch decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

z dnia 12 sierpnia 2021 r. Nr (...)

w sprawie M. F.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

o niezrealizowane świadczenie uzupełniające i dodatkowe roczne świadczenie pieniężne

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 529/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 12.08.2021r., wydaną z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, odmówiono M. F. prawa do niezrealizowanego świadczenia w postaci świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji za okres od 1.03.2020 - 31.03.2021 po zmarłej matce K. F. na podstawie przepisów art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z 17.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021r., poz. 266), art. 136 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2021r., poz. 291) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji z dnia 31.07.2019r. (Dz. U. z 2020r., poz. 1936 ze zm.).

Decyzją z dnia 12.08.2021r., wydaną z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówiono M. F. prawa do niezrealizowanego świadczenia w postaci dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów po zmarłej matce K. F. na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021r., poz. 266), art. 136 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2021r., poz. 291) oraz art. 13 pkt 4 ustawy z 9.01.2020r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2020r., poz. 321).

Nie podzielając powyższych decyzji M. F. złożył odwołanie, wnosząc zmianę decyzji i przyznanie należnych świadczeń po zmarłej matce.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania i łączne rozpoznanie odwołania od dwóch decyzji z 12.08.2021r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 02.04.2021 r., wydaną z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, K. F. przyznano prawo do świadczenia uzupełniającego od dnia 01.03.2020 r. w kwocie 500 zł miesięcznie. W decyzji zaznaczono, że należność za okres od 01.03.2020 d. do 31.03.2021 r. zostanie przekazana za pośrednictwem poczty wraz z emeryturą za kwiecień 2021 r. a świadczenie uzupełniające będzie wypłacane wraz z emeryturą w ustalonym terminie płatności około 15 dnia każdego miesiąca.

(decyzja k. 69-70/akta KRUS).

K. F. - matka wnioskodawcy, zmarła w dniu 13.04.2021r.

(odpis skrócony aktu zgonu k. 72/akta KRUS).

Decyzją, wydaną w dniu 15.04.2021 r., organ rentowy z urzędu przyznał K. F. dodatkowe roczne świadczenie pieniężne w kwocie 1.250,88 zł, które miało zostać wypłacone wraz z emeryturą za kwiecień 2021 r.

(decyzja k.100/akta KRUS).

W dniu 28.04.2021r., M. F. złożył wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia emerytalnego za miesiąc kwiecień 2021r. po zmarłej matce K. F. **(wniosek k. 79/akta KRUS).**

Decyzją z 7.05.2021r. wydaną z upoważnienia Prezesa KRUS, przyznano M. F. prawo do niezrealizowanego świadczenia emerytalnego oraz dodatku pielęgnacyjnego za miesiąc kwiecień 2021r. **(decyzja k. 87/akta KRUS).**

Nie podzielając decyzji z 7.05.2021r., w dniu 2.06.2021r., M. F. złożył odwołanie. Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z 16.07.2021r. w sprawie z IV U 366/21 oddalił odwołanie i przekazał do rozpoznania organowi rentowemu zawarty w odwołaniu wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji oraz niezrealizowanego dodatkowego, rocznego świadczenia pieniężnego **(odpis prawomocnego wyroku k. 140/akta KRUS).**

Decyzjami z 12.08.2021r. wydaną z upoważnienia Prezesa KRUS, odmówiono M. F. prawa do niezrealizowanego świadczenia w postaci świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji za okres od 1.03.2020 - 31.03.2021 oraz prawa do niezrealizowanego świadczenia w postaci dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów po zmarłej matce K. F. **(decyzje k. 141-142/akta KRUS).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym. Na podstawie art. 235² §1 pkt 2 kpc, Sąd pominął dowód z przesłuchania w charakterze świadka M. D..

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z 31.07.2019r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2019r. poz. 1622) świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W świetle art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy, w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, dotyczących postępowania w sprawie świadczenia uzupełniającego, wypłaty tego świadczenia oraz wydawania orzeczeń, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291), z wyjątkiem art. 136 tejże ustawy.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2021r. poz. 291) stosowanym w zw. z art. 52 ustawy z 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Jak wynika z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 9 stycznia 2020r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 321), dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługuje osobom, które w dniu 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, mają prawo do świadczeń z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1-4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174).

W myśl art. 13 ust 4 ustawy o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136 tejże ustawy.

W ocenie Sądu zaskarżone decyzje odpowiadają prawu.

Świadczenia, o które wnioskuje odwołujący, tj. świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji i dodatkowe świadczenie pieniężne są świadczeniami wypłacanymi wyłącznie świadczeniobiorcom. Prawo do ich wypłaty nie przechodzi po śmierci świadczeniobiorców na członków rodziny, jak w przypadku emerytur, rent, dodatku pielęgnacyjnego, do których ma zastosowanie art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Świadczeń tych nie można zakwalifikować jako świadczeń niezrealizowanych, bowiem ustawa tego nie przewiduje. Ustawodawca wykluczył bowiem możliwość stosowania przepisu art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Uprawniona K. F. zmarła w dniu 13.04.2021r., zatem prawo do wypłaty świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji oraz dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów, którego realizacja miała nastąpić po tej dacie, wygasło z chwilą śmierci uprawnionej. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że wbrew stanowisku prezentowanemu w odwołaniu, hipoteza normy ust. 1 cyt. artykułu ma szeroki zakres, obejmujący wszystkie przypadki braku realizacji świadczenia w okresie między złożeniem wniosku o emeryturę lub rentę a śmiercią uprawnionego, czyli zarówno te, gdy wnioskodawca zmarł w trakcie postępowania o przyznanie świadczenia, jak i te, gdy nastąpił zgon osoby mającej już ustalone prawo do emerytury bądź renty decyzją organu rentowego lub wyrokiem sądowym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc, orzeczono jak w wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.